

Bilag II.

Den polytekniske Læreanstalt.

København, den 15. Marts 1911.

I Skrivelse af 13. ds. har Ministeriet for Handel og Søfart udbedt sig en Udtalelse fra den polytekniske Læreanstalt vedrørende Forslag til Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. og særlig fremhævet, at det ønskede et hurtigt Svar.

Saaledes foranlediget have vi taget den foreliggende Sag under Overvejelse og særlig henvendt vor Opmærksomhed paa det i Landstingets Betænkning over nævnte Lovforslag indførte Forslag om Oprettelse af Skibsmaskiningeniørekksamen. Vi skulle derefter tillade os at udtale følgende:

Naar der fra Landstingets Side er blevet taget særligt Hensyn til et af Maskinmesterforeningen udtalt Ønske om, at der for Handelsflaadens Vedkommende maa blive givet dygtige Maskinister Lejlighed til at erhverve sig Kundskaber som Skibsmaskiningeniører for ved Hjælp af saadanne udvidede Kundskaber at overtage Maskinmesterpladserne i de Handelsflaadens tilhørende store Skibe som f. Eks. Udvan-drerskibene, skal den polytekniske Læreanstalt ikke undlade hertil at bemærke, at *det ikke ved Lov eller paa anden Maade er paabudt, at Maskinmestrene paa store Skibe skulle være i Besiddelse af saadanne udvidede Kundskaber*, som ere fordrøde ved den foreslaaede nye Eksamen, ligesom det formentlig vilde *være lidet formaalstjenligt, om en saadan Lovbestemmelse blev gennemført*. Dertil kommer, at Lovforslaget *ikke gaar ud paa at skabe en Skole*, hvor saadanne Kundskaber kunde erhverves, men kun drejer sig om Afholdelse af Eksamen.

Om Omfanget af Eksamensfordringerne foreligger der intet nærmere, saa at den polytekniske Læreanstalt derfor ikke kan udtale sig om Værdien af den Kundskabsfylde, som skal eftervises ved Eksamen, men finder dog Anledning til at udtale, at hvis det er ønskeligt, at Maskinmestrene paa Handelsflaadens store Skibe faa en virkelig Ingeniøruddannelse, da vil denne formentlig *kun kunne erhverves paa den polytekniske Læreanstalt*, hvor det dertil hørende Læreapparat findes. De Fordringer, den polytekniske Læreanstalt stiller til Maskiningeniører med Skibbygning som Hovedfag, turde da være de Fordringer, der burde stilles til Skibsmaskiningeniører.

At bruge Betegnelsen „Ingeniør“ for Maskinmestre, der væsentlig kun have praktisk Uddannelse, tør vi ikke tilraade, naar Staten i Forvejen har tillagt de polytekniske Kandidater denne Betegnelse. Den Uddannelse, som hører til for med Rette at kaldes Maskiningeniør, er meget større end den, der er betegnet ved Skibsmaskiningeniørekksamen efter det af Landstinget vedtagne Forslag. Og der kan neppe være nogen Grund for Staten til at indføre en ny og mindre omfattende Ingeniørekksamen ved Siden af den allerede bestaaende.

Vi gøre i denne Forbindelse opmærksom paa, at ikke ganske faa af de fra *Orlogsværftets Maskinskole (Ingeniørelevskolen)* udgaaede Elever fra 1898 til Dato, ialt